

עצמאות הרשות להגנת הפרטיות ותיקון החלטת ממשלה

הצעה להחלטה

מ ח ל י ט י ס , בהמשך להחלטות הממשלה מס' 4660 מיום 19 בינואר 2006, מס' 4820 מיום 28 ביוני 2012 ומס' 3019 מיום 7 בספטמבר 2017, כדלקמן:

1. (א) הרשות להגנת הפרטיות (להלן: **הרשות**) היא יחידה במשרד המשפטים, שבראשה עומד ראש הרשות.
(ב) הרשות תהיה עצמאית בהפעלת הסמכויות המוקנות לראש הרשות לשם מילוי תפקידיה, באמצעות עובדי הרשות ובהתאם להוראות כל דין, ותקציב הפעילות של הרשות ינוהל בנפרד בתוך תקציב משרד המשפטים. בעת הפעלת הסמכויות המוקנות לראש הרשות תפעל הרשות באופן בלתי תלוי, וללא התערבות חיצונית לרשות.
2. תפקידי הרשות הם בין היתר אלו:
(א) לפקח על מילוי הוראות חוק הגנת הפרטיות, התשמ"א-1981 והתקנות לפיו ביחס למאגרי מידע.
(ב) לחקור חשדות לביצוע עבירות לפי חוק הגנת הפרטיות, התשמ"א-1981 ביחס למאגרי מידע, בהתאם לסמכויותיה על פי דין.
(ג) להעלות את המודעות בציבור ליזכות לפרטיות במאגרי מידע, לערך ההגנה על הפרטיות ולחשיבותו בעידן המידע, באמצעות חינוך, הדרכה והסברה.
(ד) לטפל בפניות ציבור שיש בהן ממש בעניין פגיעה בנושאי מידע לפי חוק הגנת הפרטיות, התשמ"א-1981.
(ה) לפתח וליישם תכניות מקצועיות והכשרות בתחומי פעילותה.
(ו) לקדם ולקיים קשרים עם גופים מקבילים בעולם ובמסגרת פורומים בין-לאומיים בהם משתתפים גופים מקבילים.
(ז) לבצע את סמכויות רשם הגורמים המאשרים לפי חוק חתימה אלקטרונית, התשס"א-2001.
3. (א) בהמשך להחלטת הממשלה מס' 4660 מיום 19.1.2006 והחלטת הממשלה מס' 3543 מיום 11.2.2018, לקבוע כי תנאי הכשירות למינוי כראש הרשות יהיו כדלקמן:
(1) מי שמתקיימים בו תנאי הכשירות להתמנות כשופט של בית המשפט המחוזי.
(2) לא ימונה לראש הרשות מי שהורשע בעבירה פלילית או בעבירת משמעת שמפאת מהותה, חומרתה או נסיבותיה אין הוא ראוי לכהן כראש הרשות, או שהוגש נגדו כתב אישום או קובלנה בעבירה כאמור וטרם ניתן פסק דין סופי בעניינו.
(ב) יובהר, כי בהתאם להחלטת ממשלה מס' 4470 מיום 8.2.2009, ראש הרשות ימונה לתקופת כהונה אחת בת שש שנים.
4. לתקן את החלטת הממשלה מס' 4660 מיום 19.1.2006, ולקבוע כי:

- (א) הממשלה תמנה את ראש הרשות, בהודעה ברשומות, כרשם לעניין סעיף 7 לחוק הגנת הפרטיות, התשמ"א-1981.
- (ב) שר המשפטים ימנה את ראש הרשות כרשם לעניין סעיף 9 לחוק חתימה אלקטרונית, התשס"א-2001.

דברי הסבר

בהחלטת הממשלה מס' 4660 מיום 19 בינואר 2006 הוקמה במשרד המשפטים רשות משפטית לטכנולוגיות מידע והגנת הפרטיות.

בהחלטה זו נקבע כי הרשות תאגד תחתיה את הפעילויות, כח האדם והמשאבים של רשם מאגרי המידע לפי חוק הגנת הפרטיות, התשמ"א-1981 (להלן: חוק הגנת הפרטיות), רשם הגורמים המאשרים לפי חוק חתימה אלקטרונית, התשס"א-2001, ורשם שירות נתוני אשראי ושירותי מידע על עוסקים לפי חוק שירותי נתוני אשראי, התשס"ב-2002. עם חקיקתו של חוק נתוני אשראי, התשע"ו-2016 (להלן: חוק נתוני אשראי), הועברו סמכויות הפיקוח מכוחו לידי בנק ישראל.

בהמשך שונה שמה של הרשות ל-"הרשות למשפט, טכנולוגיה ומידע" בהחלטת הממשלה מס' 4820 מיום 28 ביוני 2012, ולאחר מכן שונה ל-"הרשות להגנת הפרטיות" בהחלטת הממשלה מס' 3019 מיום 7 בספטמבר 2017.

לאורך השנים הוענקו לרשות ולרשם מאגרי המידע סמכויות שונות בדברי חקיקה נוספים (ראו בין היתר סעיף 31 לחוק שירותי מידע פיננסי, התשפ"ב-2021; סעיף 31 לחוק הפיקוח על שירותים פיננסיים (ייעוץ, שיווק ומערכת סליקה פנסיוניים), תשס"ה-2005; סעיפים 16 ו-60 לחוק נתוני אשראי; סעיף 49 לחוק שירות ביטחון [נוסח משולב], התשמ"ו-1986; סעיף 12 לחוק הסמכת שירות הביטחון הכללי לסייע במאמץ הלאומי לצמצום התפשטות נגיף הקורונה החדש וקידום השימוש בטכנולוגיה אזרחית לאיתור מי שהיו במגע קרוב עם חולים (הוראת שעה), תש"ף-2020).

הצעת החלטה זו מקודמת על רקע תהליך בחינה שמקיימת כיום נציבות האיחוד האירופי ביחס לישראל, לצורך בחינת חידוש מעמד התאימות (Adequacy) שניתן לישראל על ידי האיחוד האירופי בשנת 2011, כמדינה שרמת הגנת המידע בה הולמת את הסטנדרט האירופי. מעמד זה, אשר ניתן לקבוצה מצומצמת של מדינות מחוץ לאיחוד האירופי, מאפשר כיום העברת מידע אישי מהאיחוד האירופי לישראל, ללא צורך במחויבויות רגולטוריות נוספות מצד הגורם המעביר באיחוד האירופי או מצד הגורם המקבל את המידע בישראל, ונודעת לו משמעות כלכלית נרחבת למשק הישראלי, וכן חשיבות גדולה בהיבטי יחסי החוץ של ישראל.

סעיף 1 – הרשות היא יחידה במשרד המשפטים, ובעלת עצמאות מלאה בהפעלת הסמכויות המוקנות לראש הרשות, לשם מילוי תפקידה בהתאם להוראות כל דין, ובאמצעות עובדי הרשות. הצעת ההחלטה נועדה אפוא לשקף בהחלטת ממשלה את מעמדה העצמאי של הרשות בהפעלת סמכויות ראש הרשות לפי הדין. כלומר, הצעת ההחלטה נועדה להבהיר מצב קיים, ולפיו כאשר הרשות מפעילה סמכויות פיקוח, אכיפה וסמכויות אחרות המוקנות בדין לראש הרשות (הרשם) ביחס למאגרי מידע, היא פועלת לפי שיקול דעתו המקצועי של ראש הרשות ואינה כפופה לדרג המיניסטרילי, או להתערבות חיצונית לרשות. בהקשר זה, מוצע להבהיר במפורש כי תקציב הפעילות של הרשות ינוהל בנפרד בתוך תקציב משרד המשפטים, באמצעות מרכז קרנות נפרד.

למען הסר ספק יובהר, כי הצעת ההחלטה אינה מבקשת להפוך את הרשות ליחידת סמך נפרדת, או להביא לשינוי בממשקי העבודה בין הרשות לבין מטה משרד המשפטים, כפי שהם מתקיימים כיום, בסוגיות שאינן נוגעות להפעלת הסמכויות המוקנות לראש הרשות.

יצוין, כי המחוקק נדרש באחרונה למעמדה העצמאי של הרשות בעת חקיקת סעיף 33 לחוק עקרונות האסדרה, התשפ"ב-2021 (ראו דברי ההסבר לסעיף זה (סעיף 35 בהצעת החוק), ה"ח הממשלה 1443, בעמ' 1157).

סעיף 2 – מוצע לקבוע בהחלטת הממשלה את תפקידיה העיקריים של הרשות כיום, והם פיקוח על מילוי הוראות חוק הגנת הפרטיות והתקנות לפיו ביחס למאגרי מידע; חקירת חשדות לביצוע עבירות לפי חוק הגנת הפרטיות ביחס למאגרי מידע; העלאת המודעות בציבור לזכות לפרטיות במאגרי מידע, לערך ההגנה על הפרטיות ולחשיבותו בעידן המידע, באמצעות חינוך, הדרכה והסברה; טיפול בפניות ציבור שיש בהן ממש בעניין פגיעה בנושאי מידע לפי חוק הגנת הפרטיות; פיתוח ויישום תכניות מקצועיות והכשרות בתחומי פעילותה של הרשות; קידום וקיום קשרים עם גופים מקבילים בעולם ובמסגרת פורומים בין-לאומיים בהם משתתפים גופים מקבילים; וביצוע סמכויות רשם הגורמים המאשרים לפי חוק חתימה אלקטרונית, התשס"א-2001.

בהקשר לתפקיד הנוגע לסמכות החקירה של הרשות, יובהר כי כיום לרשות סמכות חקירה שניתנה מכוח הסמכת השר לביטחון פנים, לפי סעיף 2(1) לפקודת הפרוצדורה הפלילית (עדות). במסגרת הצעת חוק הגנת הפרטיות (תיקון מס' 14), התשפ"ב-2022, הוצע לעגן בחוק הגנת הפרטיות סמכויות אכיפה פליליות לחוקרי הרשות, ובהן סמכויות חקירה, חיפוש ותפיסה, וחדירה לחומר מחשב. יצוין, כי סעיף 2 אינו מתחייב במסגרת תהליך הבחינה המתקיים מול האיחוד האירופי.

סעיף 3 – במסגרת תהליך בחינת חידוש מעמד התאימות של ישראל על ידי נציבות האיחוד האירופי, נדרש עיגון מפורש וספציפי של תנאי הכשירות לתפקיד ראש הרשות להגנת הפרטיות, ומשך הכהונה שלו. יצוין, כי בהתאם להגדרת "רשם" בסעיף 7 לחוק הגנת הפרטיות, רשם מאגרי המידע (תפקיד שממלא ראש הרשות להגנת הפרטיות) יהיה מי שמתקיימים בו תנאי הכשירות למינוי שופט של בית משפט השלום, ומונה על ידי הממשלה לתפקיד הרשם.

אולם, בהתאם לתנאי הכשירות אשר נקבעו בשורה של הצעות חוק לתיקון חוק הגנת הפרטיות שהונחו לאורך השנים על ידי הממשלה על שולחן הכנסת (ולאחרונה במסגרת הצעת חוק הגנת הפרטיות (תיקון מס' 14), התשפ"ב-2022), מוצע לקבוע כי ראש הרשות להגנת הפרטיות – המשמש בין היתר כרשם מאגרי המידע – יהיה מי שמתקיימים בו תנאי הכשירות להתמנות כשופט של בית המשפט המחוזי. למען הסר ספק יובהר, כי אין בהחלטה זו כדי לשנות את תנאי הכשירות לרשם מאגרי המידע, הקבועים בסעיף 7 לחוק הגנת הפרטיות.

עוד מוצע לקבוע, כי לא ימונה לראש הרשות מי שהורשע בעבירה פלילית או בעבירת משמעת שמפאת מהותה, חומרתה או נסיבותיה אין הוא ראוי לכהן כראש הרשות, או שהוגש נגדו כתב אישום או קובלנה בעבירה כאמור וטרם ניתן פסק דין סופי בעניינו.

לבסוף, מוצע לקבוע במפורש כי ראש הרשות ימונה לתקופת כהונה אחת בת שש שנים, וזאת בהתאם לתקופת הכהונה שנקבעה עבור תפקיד זה בהחלטת הממשלה מס' 4470 מיום 8.2.2009.

סעיף 4 – בהתאם לסמכויות העיקריות המוקנות לו בחקיקה, ומאחר שתפקיד ראש הרשות אינו מעוגן כיום בחקיקה, מוצע לתקן את החלטת הממשלה מס' 4660 מיום 19.1.2006, אשר

כוננה את תפקיד ראש הרשות, ולקבוע כי הממשלה תמנה את ראש הרשות, בהודעה ברשומות, כרשם לעניין סעיף 7 לחוק הגנת הפרטיות, וכי הוא ימונה על ידי שר המשפטים כרשם לעניין סעיף 9 לחוק חתימה אלקטרונית, התשס"א-2001.

נתונים כלכליים והשפעה על משק המדינה :

אין להחלטה המוצעת השפעה על משק המדינה.

תקציב:

אין להחלטה המוצעת השפעה תקציבית.

השפעת ההצעה על מצבת כח האדם :

אין להחלטה המוצעת השפעה על תקנים.

עמדת שרים אחרים שההצעה נוגעת לתחום סמכותם :

החלטות קודמות של הממשלה בנושא :

החלטת הממשלה מס' 4660 מיום 19 בינואר 2006 ; החלטת הממשלה מס' 4820 מיום 28 ביוני 2012 ; החלטת הממשלה מס' 3019 מיום 7 בספטמבר 2017 ; החלטת הממשלה מס' 3543 מיום 11 בפברואר 2018 ; החלטת הממשלה מס' 4470 מיום 8 בפברואר 2009 ; החלטת הממשלה מס' 4062 מיום 7 בספטמבר 2008.

עמדת היועץ המשפטי של המשרד יוזם ההצעה :

מצ"ב חוות דעת היועצת המשפטית למשרד המשפטים.

סיווגים :

סוג ההחלטה : הצהרתי

תחום הפעולה : המגזר הציבורי

מגיש שר המשפטים

ג' בתשרי התשפ"ג

28 בספטמבר 2022

חוות דעת משפטית הנלווית להצעת החלטה לממשלה

נושא הצעת ההחלטה:

עצמאות הרשות להגנת הפרטיות

תמצית ההצעה בהתייחס להיבטיה המשפטיים:

בהחלטת הממשלה מס' 4660 מיום 19 בינואר 2006 הוקמה במשרד המשפטים רשות משפטית לטכנולוגיות מידע והגנת הפרטיות.

בהחלטה זו נקבע כי הרשות תאגד תחתיה את הפעילויות, כח האדם והמשאבים של רשם מאגרי המידע לפי חוק הגנת הפרטיות, התשמ"א-1981 (להלן: חוק הגנת הפרטיות), רשם הגורמים המאשרים לפי חוק חתימה אלקטרונית, התשס"א-2001, ורשם שירות נתוני אשראי ושירותי מידע על עוסקים לפי חוק שירותי נתוני אשראי, התשס"ב-2002. עם חקיקתו של חוק נתוני אשראי, התשע"ו-2016 (להלן: חוק נתוני אשראי), הועברו סמכויות הפיקוח מכוחו לידי בנק ישראל.

בהמשך שונה שמה של הרשות ל-"הרשות למשפט, טכנולוגיה ומידע" בהחלטת הממשלה מס' 4820 מיום 28 ביוני 2012, ולאחר מכן שונה ל-"הרשות להגנת הפרטיות" בהחלטת הממשלה מס' 3019 מיום 7 בספטמבר 2017. לאורך השנים הוענקו לרשות ולרשם מאגרי המידע סמכויות שונות בדברי חקיקה נוספים (ראו בין היתר סעיף 31 לחוק שירותי מידע פיננסי, התשפ"ב-2021; סעיף 31 לחוק הפיקוח על שירותים פיננסיים (ייעוץ, שיווק ומערכת סליקה פנסיוניים), תשס"ה-2005; סעיפים 16 ו-60 לחוק נתוני אשראי; סעיף 149 לחוק שירות ביטחון [נוסח משולב], התשמ"ו-1986; סעיף 12 לחוק הסמכת שירות הביטחון הכללי לסייע במאמץ הלאומי לצמצום התפשטות נגיף הקורונה החדש וקידום השימוש בטכנולוגיה אזרחית לאיתור מי שהיו במגע קרוב עם חולים (הוראת שעה), תש"ף-2020).

כעת, מקודמת הצעת החלטה זו, וזאת על רקע תהליך בחינה שמקיימת כיום נציבות האיחוד האירופי ביחס לישראל, לצורך בחינת חידוש מעמד התאימות (Adequacy) שניתן לישראל על ידי האיחוד האירופי בשנת 2011, כמדינה שרמת הגנת המידע בה הולמת את הסטנדרט האירופי. מעמד זה, אשר ניתן לקבוצה מצומצמת של מדינות מחוץ לאיחוד האירופי, מאפשר כיום העברת מידע אישי מהאיחוד האירופי לישראל, ללא צורך במחויבויות רגולטוריות נוספות מצד הגורם המעביר באיחוד האירופי או מצד הגורם המקבל את המידע בישראל, ונודעת לו משמעות כלכלית נרחבת למשק הישראלי, וכן חשיבות גדולה בהיבטי יחסי החוץ של ישראל.

סעיף 1 – הרשות היא יחידה במשרד המשפטים, ובעלת עצמאות מלאה בהפעלת הסמכויות המוקנות לראש הרשות, לשם מילוי תפקידיה בהתאם להוראות כל דין, ובאמצעות עובדי הרשות. הצעת ההחלטה נועדה אפוא לשקף בהחלטת ממשלה את מעמדה העצמאי של הרשות בהפעלת סמכויותיה וסמכויות ראש הרשות לפי הדין. כלומר, הצעת ההחלטה נועדה להבהיר מצב קיים, ולפיו כאשר גורמי הרשות מפעילים סמכויות פיקוח, אכיפה וסמכויות אחרות המוקנות בדין לראש הרשות (הרשם) ביחס למאגרי מידע, הם פועלים לפי שיקול דעתו המקצועי והעצמאי של ראש הרשות ואינם כפופים לדרג המיניסטריאלי, או להתערבות גורמים שמחוץ לרשות. בהקשר זה, מוצע להבהיר במפורש כי תקציב הפעילות של הרשות ינוהל בנפרד בתוך תקציב משרד המשפטים, באמצעות מרכז קרנות נפרד.

למען הסר ספק יובהר, כי הצעת ההחלטה אינה מבקשת להפוך את הרשות ליחידת סמך נפרדת, או להביא לשינוי בממשקי העבודה בין הרשות לבין מטה משרד המשפטים, כפי שהם מתקיימים כיום, בסוגיות שאינן נוגעות להפעלת הסמכויות המוקנות לראש הרשות.

יצוין, כי המחוקק נדרש באחרונה למעמדה העצמאי של הרשות בעת חקיקת סעיף 33 לחוק עקרונות האסדרה, התשפ"ב-2021 (ראו דברי ההסבר לסעיף זה (סעיף 35 בהצעת החוק), ה"ח הממשלה 1443, בעמ' 1157).

סעיף 2 – מוצע לקבוע בהחלטת הממשלה את תפקידיה העיקריים של הרשות כיום, וזאת על אף שהדבר אינו הכרחי לצורך הליך התאימות, כמתואר לעיל. תפקידים אלו כוללים פיקוח על מילוי הוראות חוק הגנת הפרטיות והתקנות לפיו ביחס למאגרי מידע; חקירת חשדות לביצוע עבירות לפי חוק הגנת הפרטיות ביחס למאגרי מידע; העלאת המודעות בציבור לזכות לפרטיות במאגרי מידע, לערך ההגנה על הפרטיות ולחשיבותו בעידן המידע, באמצעות חינוך, הדרכה והסברה; טיפול בפניות ציבור שיש בהן ממש בעניין פגיעה בנושאי מידע לפי חוק הגנת הפרטיות; פיתוח ויישום תכניות מקצועיות והכשרות בתחומי פעילותה של הרשות; קידום וקיום קשרים עם גופים מקבילים בעולם ובמסגרת פורומים בין-לאומיים בהם משתתפים גופים מקבילים; וביצוע סמכויות רשם הגורמים המאשרים לפי חוק חתימה אלקטרונית, התשס"א-2001.

בהקשר לתפקיד הנוגע לסמכות החקירה של הרשות, יובהר כי כיום לרשות סמכות חקירה שניתנה מכוח הסמכת השר לביטחון פנים, לפי סעיף 12(1) לפקודת הפרוצדורה הפלילית (עדות). במסגרת הצעת חוק הגנת הפרטיות (תיקון מס' 14), התשפ"ב-2022, הוצע לעגן בחוק הגנת הפרטיות סמכויות אכיפה פליליות לחוקרי הרשות, ובהן סמכויות חקירה, חיפוש ותפיסה, וחדירה לחומר מחשב. יצוין, כי סעיף 2 אינו מתחייב במסגרת תהליך הבחינה המתקיים מול האיחוד האירופי.

סעיף 3 – במסגרת תהליך בחינת חידוש מעמד התאימות של ישראל על ידי נציבות האיחוד האירופי, נדרש עיגון מפורש וספציפי של תנאי הכשירות לתפקיד ראש הרשות להגנת הפרטיות, ומשך הכהונה שלו. יצוין, כי בהתאם להגדרת "רשם" בסעיף 7 לחוק הגנת הפרטיות, רשם מאגרי המידע (תפקיד שממלא ראש הרשות להגנת הפרטיות) יהיה מי שמתקיימים בו תנאי הכשירות למינוי שופט של בית משפט השלום, ומונה על ידי הממשלה לתפקיד הרשם. אולם, בהתאם לתנאי הכשירות אשר נקבעו בשורה של הצעות חוק לתיקון חוק הגנת הפרטיות שהונחו לאורך השנים על ידי הממשלה על שולחן הכנסת (ולאחרונה במסגרת הצעת חוק הגנת הפרטיות (תיקון מס' 14), התשפ"ב-2022), מוצע לקבוע כי ראש הרשות להגנת הפרטיות – המשמש בין היתר כרשם מאגרי המידע – יהיה מי שמתקיימים בו תנאי הכשירות להתמנות כשופט של בית המשפט המחוזי. למען הסר ספק יובהר, כי אין בהחלטה זו כדי לשנות את תנאי הכשירות לרשם מאגרי המידע, הקבועים בסעיף 7 לחוק הגנת הפרטיות.

עוד מוצע לקבוע, כי לא ימונה לראש הרשות מי שהורשע בעבירה פלילית או בעבירת משמעת שמפאת מהותה, חומרתה או נסיבותיה אין הוא ראוי לכהן כראש הרשות, או שהוגש נגדו כתב אישום או קובלנה בעבירה כאמור וטרם ניתן פסק דין סופי בעניינו.

לבסוף, מוצע לקבוע במפורש כי ראש הרשות ימונה לתקופת כהונה אחת בת שש שנים, וזאת בהתאם לתקופת הכהונה שנקבעה עבור תפקיד זה בהחלטת הממשלה מס' 4470 מיום 8.2.2009.

סעיף 4 – בהתאם לסמכויות העיקריות המוקנות לו בחקיקה, ומאחר שתפקיד ראש הרשות אינו מעוגן כיום בחקיקה, מוצע לתקן את החלטת הממשלה מס' 4660 מיום 19.1.2006, אשר כוננה את תפקיד ראש הרשות, ולקבוע כי הממשלה תמנה את ראש הרשות, בהודעה ברשומות, כרשם לעניין סעיף 7 לחוק הגנת הפרטיות, וכי הוא ימונה על ידי שר המשפטים כרשם לעניין סעיף 9 לחוק חתימה אלקטרונית, התשס"א-2001.

קשיים משפטיים, ככל שישנם, ודרכי פתרונם:

ביום 30.6.2022 קיבלה מליאת הכנסת בקריאה שלישית את חוק התפוזות הכנסת העשרים וארבע ומימון מפלגות, התשפ"ב – 2022. עוד קודם לכן, ביום 20.6.2022, הודיעו ראש הממשלה וראש הממשלה החלופי על החלטתם להקדים את מועד הבחירות, תוך שהכנסת העשרים וארבע תפוזר לפני גמר כהונתה, ועל כן אנו מצויים בתקופת בחירות החל ממועד זה.

בהתאם לפסיקת בית המשפט העליון ולהנחיות היועצת המשפטית לממשלה, על הממשלה לפעול בריסון ובאיפוק בתקופה זו, ולהימנע, כשהדבר לא נדרש, מהחלטות בלתי הפיכות אשר יקשו על הממשלה החדשה, אשר תכהן מכח אמון הכנסת, לממש את מדיניותה בהתאם לרצון הבוחר. כמו כן קיים חשש מוגבר מכריכת שיקולים מפלגתיים ופוליטיים בהחלטות המתקבלות בתקופה זו, לצד זאת, עומד הצורך להמשיך בפעילותה השוטפת של הרשות המבצעת גם בתקופות הבחירות.

לעמדתנו, אין מניעה לאשר את הצעת ההחלטה בתקופת הבחירות וזאת מהטעמים הבאים – ראשית, ביחס לשיקול הנוגע למידת הדחיפות או החיוניות בפעולה, יצוין כי כפי שנמסר מהרשות להגנת הפרטיות, למדינת ישראל קיים מעמד של תאימות (Adequacy) שניתן לישראל על ידי האיחוד האירופי בשנת 2011, כמדינה שרמת הגנת המידע בה הולמת את הסטנדרט האירופי. מעמד זה, אשר ניתן לקבוצה מצומצמת של מדינות מחוץ לאיחוד האירופי, מאפשר כיום העברת מידע אישי מהאיחוד האירופי לישראל, ללא צורך במחויבויות רגולטוריות נוספות מצד הגורם המעביר באיחוד האירופי או מצד הגורם המקבל את המידע בישראל, ונודעת לו משמעות כלכלית נרחבת למשק הישראלי, וכן חשיבות גדולה בהיבטי יחסי החוץ של ישראל. הצעת החלטה זו מקודמת על רקע תהליך בחינה שמקיימת בשנים האחרונות נציבות האיחוד האירופי ביחס לישראל, לצורך בחינת חידוש מעמד התאימות (Adequacy) שניתן לישראל על ידי האיחוד האירופי בשנת 2011, כמדינה שרמת הגנת המידע בה הולמת את הסטנדרט האירופי. סוגיית עצמאותה של הרשות להגנת הפרטיות היא דרישה מפורשת בסעיף 52 ל-GDPR (רגולציית הגנת המידע של האיחוד האירופי), ומשכך היא מהווה סוגיה מרכזית בתהליך הבחינה של האיחוד האירופי את הדין הישראלי. בהתאם לנמסר מן הרשות להגנת הפרטיות, בהינתן לוח הזמנים של תהליך הבחינה, המצוי כיום בשלב מתקדם ביותר, לקראת גיבוש המלצה סופית של הדרג המקצועי בנציבות האיחוד האירופי ביחס לישראל, ומשדרישה זו הובהרה במפורש על ידי נציגי האיחוד האירופי בשורה של דיונים שהתקיימו עמם, לרבות בחודשים האחרונים, הרי שקידום הצעת המחליטים והבאתה לאישור הממשלה הכרחי בעת הנוכחית כדי לתת מענה להיבט זה בתהליך הבחינה, ולא ניתן להמתין עד לאחר הבחירות לכנסת.

יודגש כי גיבוש המלצה שלילית של הדרג המקצועי בנציבות האיחוד האירופי בנוגע לחידוש מעמד התאימות של ישראל, תוביל למעשה לשלילת מעמד זה, על כל המשתמע מכך לעניין יחסי המסחר של ישראל עם מדינות האיחוד האירופי (ומדינות נוספות בעלות מעמד תאימות) ולעניין יחסי החוץ של ישראל.

שנית, מדובר בהצעה אשר עולה כאמור על רקע דרישה של נציבות האיחוד האירופי, במסגרת תהליך בחינה שהחל לפני מספר שנים, ומטופל בצד הישראלי על ידי מחלקת ייעוץ וחקיקה, הרשות להגנת הפרטיות ומשרד החוץ. אין מדובר ביוזמה שמקורה בדרג הפוליטי.

שלישית, עניינה של הצעת המחליטים דן הוא בחלקו הגדול הצהרתי, בכל הנוגע למעמדה העצמאי של הרשות. כמפורט בדברי ההסבר לסעיף 1 בהצעה, היא נועדה להבהיר מצב קיים, ולפיו כאשר הרשות מפעילה סמכויות פיקוח, אכיפה וסמכויות אחרות המוקנות לה בדין ביחס למאגרי מידע, היא פועלת לפי שיקול דעתו המקצועי של ראש הרשות ואינה כפופה לדרג המיניסטרילי. זאת, לצד הבקשה לעגן את תפקידי הרשות וראש הרשות, כפי שמבוצעים כבר כיום. ההצעה אכן כוללת שינוי בהסדר הקיים לגבי תנאי הכשירות לכהונה כראש הרשות, אולם, שינוי זה אינו נוגע למדיניות ממשלתית רחבה.

רביעית, אשר לחשש לשיקולי התמודדות בבחירות, ענייננו בהצעה אשר עוסקת בנושא אשר אינו מאופיין ברגישות פוליטית או ציבורית ואין בה משום מתן הטבה לציבור הבוחרים, ועל כן מידת החשש להשפעת שיקולי התמודדות בבחירות בקידום ההצעה אינו גבוה.

על כן, לא נמצאה מניעה משפטית בקידום ההצעה בתקופה זו.

עמדת היועצים המשפטיים של משרדים אחרים שהצעת ההחלטה נוגעת להם:
לא רלוונטי.

עמדת היועצת המשפטית של המשרד שהשר העומד בראשו מגיש את ההצעה:

בהתאם לעמדת היועצת המשפטית למשרד המשפטים אין מניעה משפטית להעלאת ההצעה. \

לאה דקובר, מו"ד
היועצת המשפטית למשרד המשפטים

ג' תשרי תשפ"ג
28 ספטמבר 2022